

INTERNE TRÆK

NR. 4.

FEBRUAR 1994

30. Årgang.

PROGRAM:

15. februar: Vinterturnering

22. februar: Vinterturnering

1. marts: KSU-holdkampe

29. marts: Lukket.

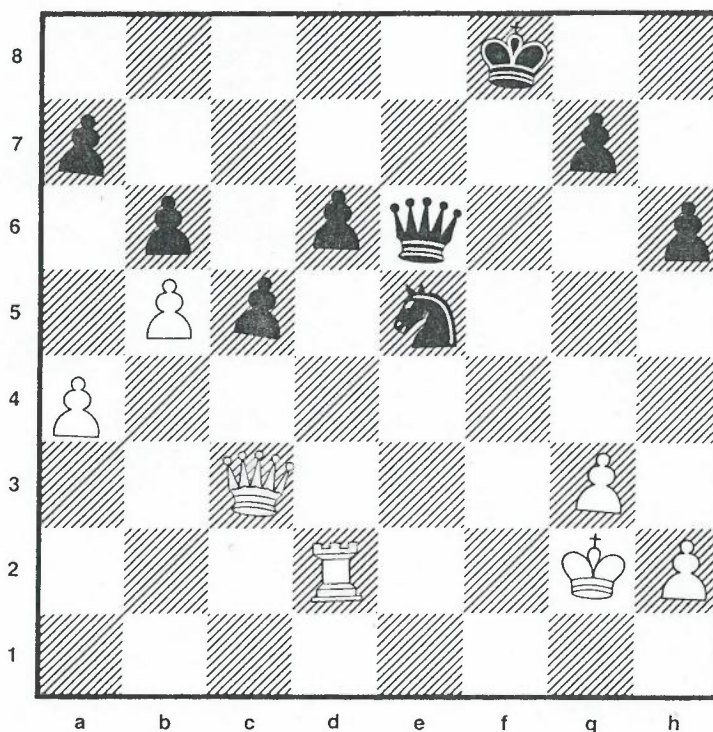
8. marts: Vinterturnering

15. marts: Vinterturnering

22. marts: KSU-holdkampe

NB: Den 12 og 13 marts er klubben medarrangør af DM for piger. Der forventes et deltagerantal på ca 150 piger i alderen 8-19 år. Kan du afse et par timer enten lørdag eller søndag er der brug for hjælp til praktiske opgaver: Kontakt Ejlert snarest.

Som en af tilskuerne til Sonnes parti som er beskrevet på de næste sider synes jeg at et diagram lige før afslutningen af partiet skulle med.

Sort i
trækket.

TID

Enhver garvet skakspiller kender situationen: noget er i gære ... hvad kan det være?

Og tiden tikker.

Mest på éns eget ur, sjovt nok. Modbydeligt nok. Hvorfor går tiden altid hurtigere på den ene side af uret end den anden side, déovre hos modstanderen? Jeg har spillet skak med ur på i 33 år, og jeg er stadig ikke blevet klogere. Det kan da ikke være rigtigt? Nå.

Akhøj og jeg ankom på hjemmebanen med de sædvanlige små fem minutters forsinkelse. Det sneede udenfor, vejene var glatte, trafikken sundhedsfarlig. Ejlert mødte os i døråbningen. Så af med overtøjet, tyste nytårshilsner til holdet, én for én pr. håndtryk og et kig på stillingen, og så ud og hente en kop varm kaffe i køkkenet. Stemningen nede i kælderen fejler ikke noget.

Akhøj var allerede henne og trykke på uret. Klokkeren slår, tiden går, evigheden etcetera. I livet som i skakken.

Førsteholdet har ikke spillet synderligt godt i denne sæson. Det har jeg heller ikke, nede på mit fjerdebræt. Tre gange remis. Nu er det fjerde runde og modstanderen Skovlundes førstehold. Kølrig har meldt afbud, så jeg befinder mig på trediebrættet med de sorte brikker, en modstander ved navn Poul Munck og et tikkende ur.

Han lagde ud:

1. c4, e5; 2. Sc3, f5; 3. g3, Sf6; 4. Lg2, Le7; 5. d3, 0-0;

Stille og roligt. Et mønster vil sikkert snart begynde at tegne sig: hvid spiller aggressivt på dronningefløjen og defensivt på kongefløjen, sort det stik modsatte. Vi får se.

6. e3, d6; 7. Sge2, c6; 8. 0-0, Le6; 9. Tb1

Ganske rigtigt: nu kommer hvid stormende på damesiden. Jeg må forsvare mig:

9. -, Sbd7; 10. b4, Tb8; 11. b5

En beslutning må træffes hér: enten åben kamp på b-linien, eller lukning af hele fløjen. Jeg vælger at lukke:

11. -, c5; 12. Sd5, Lxd5; 13. cxd5

Og det er selvfølgelig tungt at skulle skille sig af med sin hvidfeltede løber for at komme videre.

13. -, De8; 14. e4, Dh5; 15. f3

Ikke noget med Sg4, tak. Men hvad skal sort nu stille op? Jeg sad længe og kiggede på diagonalen a7-g1 plus muligheden for at skabe en fribonde på c-linien efter slag på e4. Så:

15. -, Ld8 !?; 16. Le3

Diagonalen plomberes prompte.

16. -, h6; 17. Dd2, Sb6;

Et nyt tema dukker op: gennembrud på c4. Og tiden er gået til sorts fordel. Dét at flytte de hvide brikker har allerede kostet 64 minutter. Jeg begynder at spille på både stilling, komplikationer, små taktiske fif og min modstanders tid. Han er helt klart en grubler.

18. Tf1, Dg6; 19. Lh3!

Yep. Hér kom svagheden ved mit sorte spil: de hvide felter ligger piv-åbne for den pludseligt stærke løber. Den må væk, ganske enkelt. Men jeg bruger tid. 19. -, f4? må overvejes i dybden. Vil en åbning af g-linien være til fordel for hvid eller sort? Jeg beslutter mig for at ofre en kvalitet:

19. -, fxe4; 20. dxe4, Sh7; 21. Lf5, Txf5; 22. exf5, Dxf5;

Det er tid til overvejelse. Hvids bonde på d5 er svag. Bonden på f3 hænger. Sorts bonde på c5 er endelig blevet fribonde. Men mine officerer spiller ikke rigtig med endnu. Heldigvis hjælper hvid mig med udviklingen:

23. f4, Lf6; 24. fxe5, Lxe5; 25. Tf1, De4 (med truslen Sc4) 26. Lf4, Sc4; 27. De1, Dxd5 (og nu var jeg helt tilfreds med stillingen: godt pres i centrum plus de to stærke bønder på c5 og d6) 28. Lxe5, Sxe5; 29. Dc3

Så vidt jeg kunne overskue situationen det eneste forsvar mod Sf3+ og deraf følgende død og ødelæggelse. Men jeg sank nu ned i en kendt tidslomme: valget mellem to træk. I denne stilling enten Sf6 eller Sg5. Sidstnævnte truer nok engang Sf3+, medens førstnævnte lukker f-linjen og gør forsvaret af de to sammenhængende fribønder nemmere at håndtere. Jeg

brugte 8 minutter. Skal man spille på afbytning og gevinst? Holde på hat og briller? Sf6 har jo samtidig den fordel, at en eventuel hvid springer på d5 kan slås, så:

29. -, Sf6; 30. Sf4, Df7; (den hvide mand har nøjagtig 15 seekunder tilbage på uret ...) 31. Tbd1, De7; 32. Sd5 (tænkte jeg det ikke nok) Sxd5.

Og tidnøden var overstået. Pyha. Det var det sædvanlige rædsomme ræs op imod det 32. træk, og som sædvanlig kamp til stregen - eller vingen. Nu har man så en halv time til at gøre arbejdet færdigt. Eller rettere sagt en hel time, hvis man medregner modstanderens betænkningstid. Det gør jeg aldrig, for jeg har det med at vandre. Jeg går rundt og betragter mine medspilleres partier og forsøger at lade som ingenting, selv om det måske brænder gevaldigt på i mit eget parti.

De næste træk var nu nemme nok:

33. Txd5, Tf8 (afbytning! Et slutspil med kun ét tårn mod min springer og de to centrumsbønder anså jeg for vundet) 34. Txf8+, Kxf8; 35. Kg2, De6; 36. Td2 (hvad ellers? Bonden på a2 var truet, og Dd2 besvares stilfærdigt med Ke7, hvorefter Sc4 igen er sorts invasionstrussel) 36. -, b6; 37. a4

Nu var den der igen, den med uret. Der var 22 minutter tilbage til resten af partiet, og mindst to mulige strategier: den ene stilfærdig, den anden aggressiv, med angreb ned igennem den hvide diagonal fra a8 til h1. Men der var også taktiske fælder som f.eks.

37. -, Dg4

Udsalg af den ene bonde? Hvid sank hen i svare tanker. Brugte en ustyrlig mængde minutter og besluttede sig så endelig for at slå til:

38. Txd6

Og derefter var det nemt. Hvid havde ganske enkelt overset mit 39. træk.

38. -, De2+; 39. Kh3 (39. Kg1, Sf3+ med mat eller dronningetab; 39. Kh1, Df1 mat) 39. -, Df1+; 40. Kh4, g5+; 41. Kh5, Dh3 mat.

Ikke særlig svært at regne ud, hvis man skulle tro på de ti-tolv "ugler", der havde forsamlet sig om brættet. Nogle nikkede til hinanden, andre rystede på hovedet, drak øl af flasken og lagde hovedet lidt på skrå: "Der er vist lidt i stillingen". Yep. Det var der. Og tiden holdt.

SONNE

Brøndby I - Rødovre III (3 - 5)

Nok et førstehold og så på udebane. Men Ejlert havde sagt, at Brøndby ikke havde samme bredde som vi - og det var sandt nok. På bræt 1 og 2 havde Leif S. og jeg ikke mange chancer, bagud med en ratingforskel på 250. Morten R. (4) var ganske vist også bagud i rating (100), men "Er der nogen der siger, at skak er svært?". Efter kun 19 træk havde han sit point hjemme! De resterende 5 partier måtte vi vente på. Flemming B. (3) havde tabt en kvalitet og forsøgte en kombination for at få den tilbage, men en mattrussel afparerede. Til sidst holdt han remis med L + 4B mod T + 2B. John V. (8, R) fik spærret modstanderens ene løber inde for resten af partiet og vandt derefter sikkert.

Tommy L. (7) var en kvalitet foran, tabte den igen, tilbød remis (med afslag) og endte i et slutspil med T + 3B mod T + 2B, et slutspil, som blev kørt sikkert hjem. Netop da Tommy havde ført sin ene bonde ned, opdagede den lidt nævenyttige kamplæder at han havde et træk mindre på noteringslisten end modstanderen. Tommy skulle - i sin egen tid - finde det manglende træk og ajourføre sin seddel! Modstanderen opgav øjeblikkeligt spillet, meget sportsligt. "Vi er jo færdige, det er en vundet stilling".

Claus L. (6) havde tabt en officer og stod over for en mattrussel. Hvad gør man så? Meget simpelt, en skak og derefter forceret matsætning med de officerer, man har. Ernst H. (5), der havde været foran, sad til sidst og sloges med D + T + 3B mod D + T + 4B - men med 10-15 minutter mere. Også her greb kamplæderen ind og forlangte, at Ernst (der stadig havde noteringspligt) skrev hvert træk ned, så snart det var gjort. I tidsnød tilbød modstanderen til sidst remis, et udmærket resultat.

Altså 5 points på de sidste 6 brætter. Jo, vi havde større bredde.

Bjørn

RESULTATER fra 4.RUNDE.

RØDOVRE I	mod SKOVLUNDE I	4-4.
RØDOVRE II	mod BRØNSHØJ	5-3
RØDOVRE III	mod BRØNDBY I	5-3
RØDOVRE IV	mod KS/STS III	1½-6½
RØDOVRE V	mod AS1904 VI	3½-4½

Venskabsmatch mod Hvidovre

Af Søren Drejfeldt

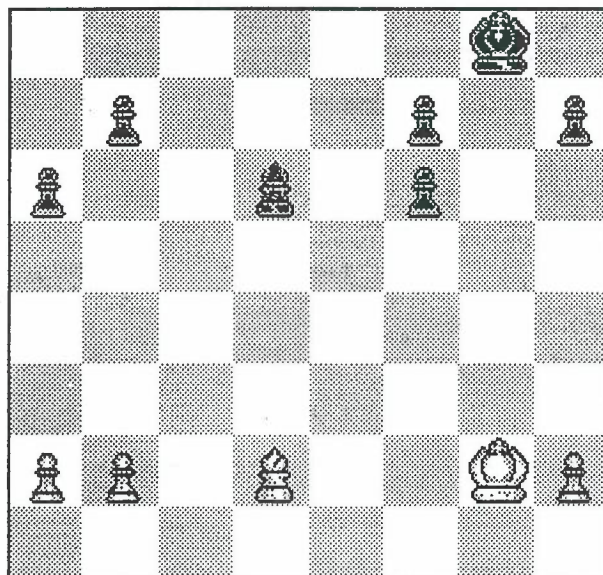
Den 24. august tog 25 Rødovre-spillere ud til Hvidovre bibliotek til den årlige venskabsmatch.

Sidste gang vi var på besøg, spillede jeg på bræt 3 og mødte Jørgen Carstensen, en hyggelig ældre mand, der satte mindst 3 cigarer og 3 øl til livs under partiet. Åbningen blev en variant af Siciliansk, som absolut ikke kan kaldes min yndlingsvariant, og jeg behandlede den da også derefter - ofte spiller man decideret dårligt i stillinger, man ikke føler sig hjemme i. Slutningen blev ganske pudsigt.

Siciliansk

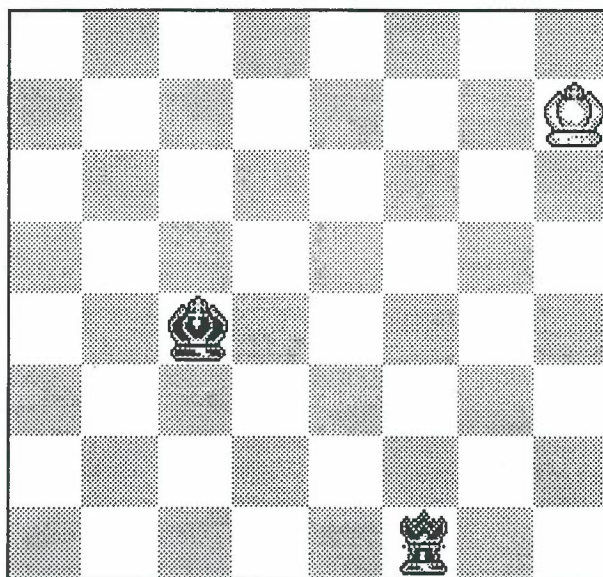
Søren Drejfeldt - Jørgen Carstensen Venskabsmatch 1991 Bræt 3

1. e4, c5 2. Sf3, e6 3. d4, cxd4 4. Sxd4, a6 5. c4, Dc7 6. Le3, Sf6 7. f3, d5 8. cxd5, exd5 9. Sd2, Ld7 10. Ld3, Ld6 11. De2, O-O 12. g4, Sc6 13. Sxc6, Lxc6 14. O-O, dxe4 15. fxe4, Tae8 16. Txf6, gxf6 17. Df2, Dd7 18. Lc2, Dxc4+ 19. Kh1, Txe4 20. Sxe4, Lxe4+ 21. Lxe4, Dxe4+ 22. Dg2+, Dxc4+ 23. Kxc4, Tc8 24. Td1, Tc2+ 25. Td2, Txd2 26. Lxd2 [Tid: 1:53 - 1:23]

(Denne stilling er naturligvis helt tabt for hvid. Sort har 2 merbønder (ganske vist en isoleret dobbeltbonde men alligevel) og løberne er ligefarvede. Ovenikøbet har jeg kun 7 minutters betænkningstid tilbage (i disse venskabsmatcher har hver spiller 2 timer til hele partiet), medens Carstensen har 37 minutter. Eneste chance for hvid er at stille bønderne på hvide felter, aktivere kongen mest muligt og prøve at opbygge et fort, hvor sort har svært ved at trænge ind uden at give alt for store

indrømmelser. Så det prøver jeg.) 26. -, Kg7 27. h3, Kg6 28. Kf3, Kf5 29. a4, Le5 30. b3, h5 31. Lel, Ke6 32. Ld2, f5 33. Le3, b5 34. axb5, axb5 35. Lb6, Ld6 36. Lf2, Kd5 37. Lg1, f4 [1:57 - 1:45] 38. Lf2, Lc5 39. Lh4, Le3 40. Lg5, Kd4 41. Lf6+ (Efter 41. Lxf4, Lxf4 42. Kxf4, Kc3 kommer sort først.) 41. -, Kd3 42. Le5, Kc2 43. b4, Kb3 44. Ld6, Ld2 45. h4, Lel 46. Le7, Lg3 47. Ke4, f5+ 48. Kf3, Ke4 49. Kg2, Lel [1:59 - 1:56] (Sort har fået manøvreret på plads, men det har kostet tid; Carstensen har nu under 4 minutter tilbage. Jeg er dog ildere stedt: Jeg har ikke engang tid til at opgive, så jeg spiller videre!) 50. Kf3, Lxb4 51. Lxb4, Kxb4 52. Kxf4, Kc4 53. Kg5, b4 54. Kxh5, b3 55. Kg5, b2 56. Kg6, b1D 57. h5, f4+ 58. Kg7 [1:59⁵⁰ - 1:59⁰⁰] (Her opstod der lidt forvirring. Jeg trak nemlig 58. h6, men som en fra kødranden (dette var matchens afsluttende parti) gjorde opmærksom på, står min konge skak. I en sådan situation skal sort have en tidskompensation, da hvid har udført et ulovligt træk, men dette blev ikke krævet, og ovenikøbet var det Carstensen's ur, der gik under hele denne forvirring, så nu hænger begge vinger pludseligt. I rask tempo fulgte nu:) 58. -, f3 59. h6, f2 60. h7, Dxh7+ 61. Kxh7, f1D

(I denne stilling sluttede partiet. Det blev remis!! Det kræver nok en forklaring. Efter sit 61. træk glemte sort at trykke på uret, og for ikke at give Carstensen lejlighed til at opdage sin undladelsessynd, greb jeg resolut min konge og opførte et lille skuespil, hvor jeg simulerede at jeg ikke kunne bestemme mig ved skiftevis at sætte den på g8, g7, g6, g7, g8 osv. Efter cirka 30 sekunder faldt Carstensen's vinge, og da jeg ikke har noget matgivende materiale tilbage, er partiet remis. En ikke helt fair afslutning, men "alt for holdet", som man siger. Lige lidt hjælp mit lille fupnummer dog, idet vi samlet tabte 11-14.) ½-½ [1:59⁵⁵ - 2:00⁰⁰!]

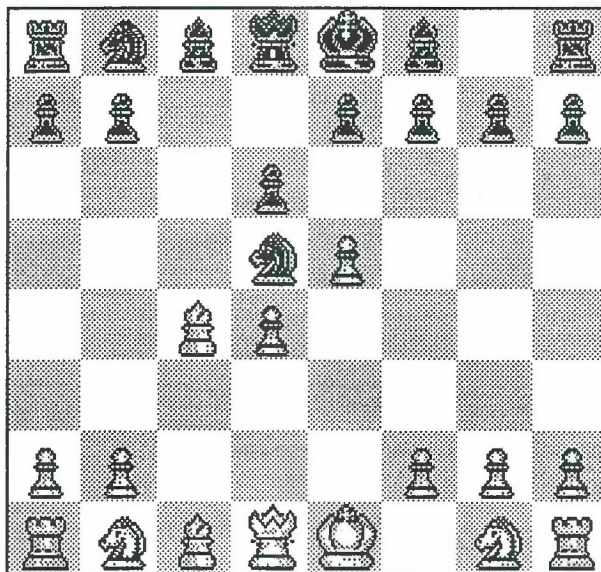
Så er vi tilbage i 1993. Vi stiller som altid et godt hold, men vi er lidt tynde i toppen. Dan Grøndal er flyttet nordpå, Ole Bruun er ikke med og et sidste-øjeblik-afbud af Bent Kølviig giver gudhjælpe mig undertegnede duksepladsen. På den anden side af brættet sidder ... Jørgen Carstensen. Selvom 1991-partiet

sluttede remis, er der ingen tvivl om at Carstensen var den moralske vinder, så jeg føler, at det må være mig, der har revanche til gode. Jeg kan ikke huske ovenstående parti særligt klart, men erindrer dog, at han spiller Siciliansk. Denne gang vil jeg bestemme varianten!

Siciliansk

Søren Drejfeldt - Jørgen Carstensen Venskabsmatch 1993 Bræt 1

1. e4, c5 2. c3!?, Sf6 3. e5, Sd5 4. d4, cxd4 5. cxd4, d6 6. Lc4

6. -, e6

Ærgerligt! Jeg havde glædet mig til den interessante variant: 6. -, Sb6 7. Lb5, Ld7 8. e6!?, hvor sort kan vælge enten 8. -, Lxb5 9. Dh5, Dc8 10. Dxb5+ eller 8. -, fxe6 9. Ld3 i begge tilfælde med meget uklart spil.

7. Sf3, Sc6 8. Lg5?!

Så vidt jeg ved, er dette træk nyt, men det er næppe det bedste. Kendt er både 8. O-O og 8. De2.

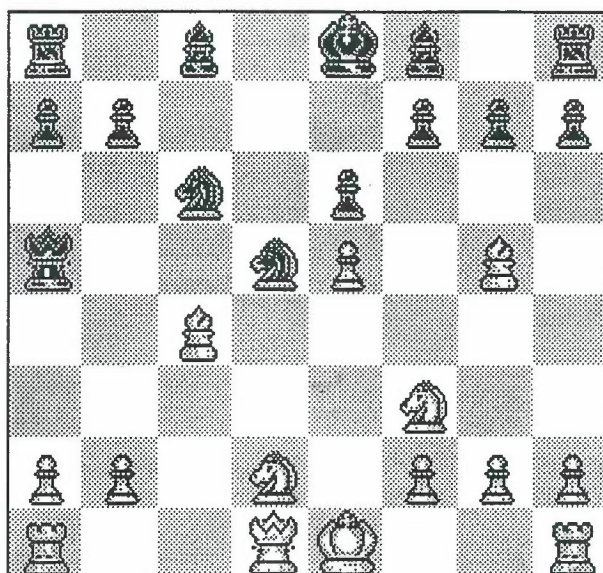
8.-, Da5+ [Tid: 0:12 - 0:11]

Et naturligt og aggressivt træk. Fra feltet a5 holder dronningen øje med d5 og skæver over til e5 og g5. Muligvis var 8. -, Db6 dog mere præcist. Herpå kan hvid ikke svare 9. Dd2 p.g.a. 9. -, dxe5 10. dxe5 (10. Lxd5, exd5 er helt galt) 10. -, Lb4 11. Sc3, Sxc3 12. bxc3, Lc5 med lille klar fordel til sort. Hvid skal sandsynligvis besvare 8. -, Db6 med 9. Lb3, hvorefter sort ikke har flere åbningsproblemer.

9. Sbd2!?

Meget ambitiøst. Det sikre træk er 9. Dd2.

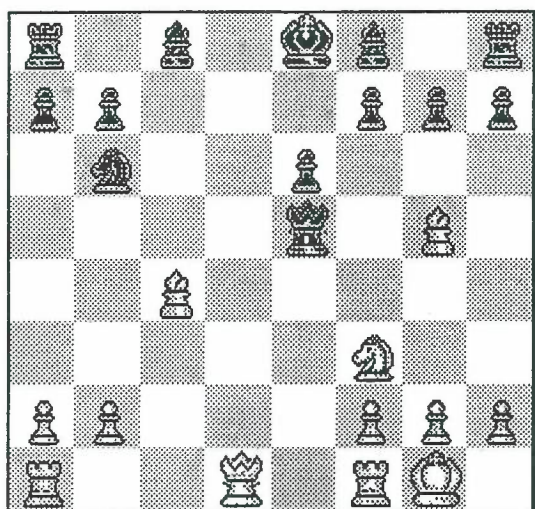
9.-, dxe5 10. dxe5

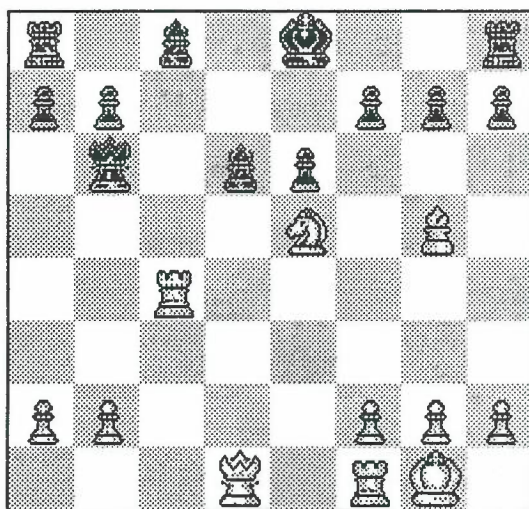
10. -, h6!?

Et skakparti har ofte 2-3 såkaldte kritiske stillinger, d.v.s. stillinger, hvor fortsættelsen er afgørende for partiforløbet og/eller resultatet.

Stillingen efter 10. dxe5 er den første kritiske stilling i dette parti. Et helt andet forløb end partifortsættelsen havde partiet fået, såfremt sort her havde valgt bondegevinsten 10. -, Sb6 11. O-O, Sxe5 12. Sxe5, Dxe5 13. Sf3. Det er klart, at hvid har kompensation for bonden i form af udviklingsforspring og angreb, men sorts stilling er til gengæld uden permanente svagheder og derfor konsoliderbar. Spørgsmålet er således om kompensationen er stor nok, altså: Slår hvids angreb igennem inden sort får konsolideret sig? Under partiet var såvel Carstensen som jeg overbevist om, at kompensationen var mere end rigelig. Efter partiet undersøgte jeg stillingen lidt nøjere. I det følgende vil jeg ikke repetere alle detaljer i min analyse men blot resumere de vigtigste varianter til besvarelse af ovenstående spørgsmål.

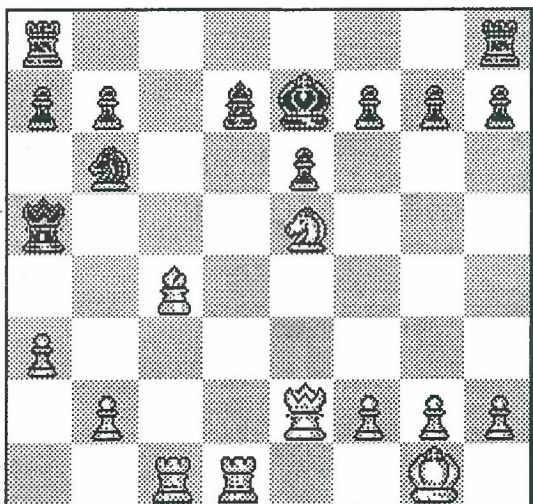
Analysediagram 1

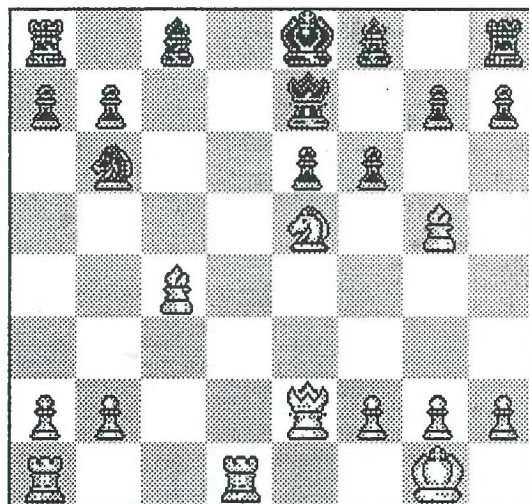
Analysediagram 2

Udgangspunktet er altså stillingen, som ses i Analysediagram

1. Her er det klart, at sort kun har 2 muligheder, idet hans dronning er truet, og hvid truer mat på d8, altså: [A] 13. -, Dc7 eller [B] 13. -, Dd6. Lad os først kigge på muligheden [A]. Efter 13. -, Dc7 14. Tc1!, Sxc4 (på 14. -, Ld7 følger 15. Lxe6 og hvid bør vinde, f.eks. 15. -, Lc6 16. Tel) 15. Txc4, Db6 (hverken 15. -, Dd7 16. Td4 eller 15. -, Da5 16. Se5!, Dd5 17. Td4 duer for sort) 16. Se5, Ld6 opstår **Analysediagram 2**, hvor sort er tæt på at have konsolideret sig; han mangler blot at rokere, men det når han lige netop ikke. Løsningen er forbavsende simpel: 17. Da4+, Kf8 18. Txc8+ og sort mister dronningen. - Spoler man lidt tilbage, viser det sig, at sorts kun kan forstærke sit spil med 14. -, Dd6, men efter 15. De2 har hvid fået et ikke uvæsentligt tempo i forhold til mulighed [B], hvorfor sort lige så godt kan spille 13. -, Dd6 straks. Ergo må mulighed [B] være sorts bedste chance. Det ser nu også ganske lovende ud. Efter f.eks. 14. Db3, Db4 kommer hvid ikke videre. Så hvid må fra **Analysediagram 1** fortsætte 13. -, Dd6 14. De2, Le7 15. Tfd1, Db4. Første gang jeg analyserede denne variant, troede jeg, at sort havde klaret skærrerne her. Men ved præcist spil tror jeg nu, at hvids angreb slår igennem, se f.eks. 16. Tac1!, Ld7 17. a3, Da5 18. Lxe7, Kxe7 19. Se5!, der resulterer i **Analysediagram 3**.

Analysediagram 3

Analysediagram 4

Her hjælper ingen kære moder sort. Se blot: 19. -, Tad8 20. Dh5! eller 19. -, Lc6 20. Lxe6!, fxe6 21. Txc6 eller 19. -, Le8 20. Dh5, Sxc4 21. Td7+, Kf8 22. Txf7+, Kg8 23. Df3, h6 24. Tf8+, Kh7 25. De4+, g6 26. Dxb7+. I alle 3 tilfælde med helt afgørende hvid fordel. - Hvis man spoler tilbage, mener jeg, at sorts bedste chance ligger i trækket 14. -, f6!?, som jo er lidt af en indrømmelse. Efter 15. Tfd1, De7 (eller måske 15. -, Sxc4!?) 16. Txd6. Sxd6 17. Lf4, hvor jeg dog er overbevist om, at hvids udviklingsforspring giver ham en klar fordel) 16. Se5! opstår **Analysediagram 4**, hvor brættet let kommer i flammer. Spiller sort på officersgevinst med 16. -, Sxc4 17. Sxc4, fxc5 følger meget stærkt 18. Se5, og det er svært at se, hvordan sort skal redde sig.

Alt i alt mener jeg, at den korrekte fortsættelse fra **Analysediagram 1** er 13. -, Dd6 14. De2, f6 15. Tfd1, hvor hvid har mere end nok kompensation for bonden. Jeg tror således, at Carstensen og min vurdering under partiet i dette tilfælde var

korrekt.

Alt dette er naturligvis umuligt at gennemskue under partiet, så en anden måde at betragte bondeofret på er: Giver det praktiske chancer. Ovenstående varianter viser forhåbentlig, at det kan der ikke være nogen som helst tvivl om, uagtet at der muligvis findes et forsvar for sort. Jeg returnerer nu til partiet, hvor sort altså spille 10. -, h6.

11. Lh4, Lb4

Her viser det sig med al tydelighed, at 10. -, h6 ikke bare er et lille uskyldigt træk, der fjerner løberens dækning af d2. Nu er ovennævnte bondegevinst nemlig det rene selvmord: 11. -, Sb6 12. O-O, Sxe5 13. Sb3! med afgørende hvid fordel (13. -, Sxf3+ 14. gxf3).

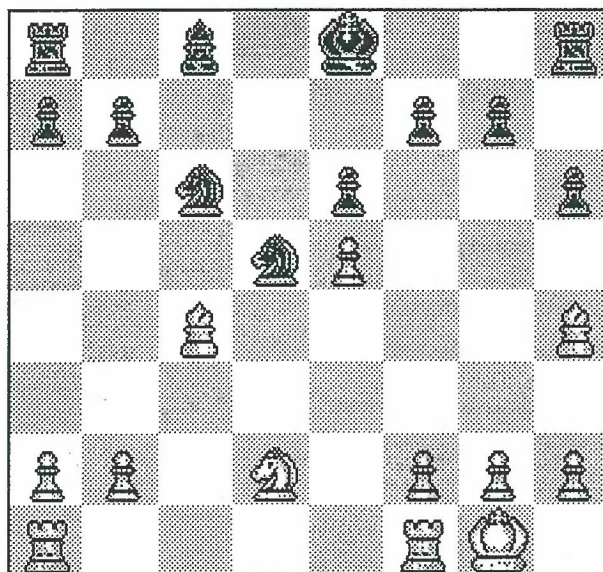
12. O-O, Lxd2

Men ikke 12. -, O-O? 13. Sb3 med stor fordel.

13. Dxd2, Dxd2

Eller 13. -, O-O 14. Dxa5, Sxa5 15. Lxd5, exd5 med en lille men klar hvid fordel.

14. Sxd2

14. -, Sb6? [0:31 - 0:54]

Efter 14. Sxd2 har vi partiets anden kritiske stilling. Her tipper partiet til hvids fordel. Sort kan ikke vinde en bonde 14. -, Sxe5 15. Lxd5, exd5??. p.g.a 16. Tael, f6 (16. -, g5 17. Lxg5, hxg5 18. Txe5, Le6 19. Txg5 med afgørende fordel) 17. f4, g5 18. fxe5, gxh4 19. exf6+ og sort kan næppe redde sig en remis. Men netop i denne variant ligger sorts bedste chance for at holde partiet, idet sort kan indskyde 15. -, Sg6, hvorefter hvid ikke har bedre end 16. Lxb7, Lxb7 17. Lg3 med mikroskopisk hvid fordel hvis nogen overhovedet.

15. f4!?

En anden mulighed var 15. Lb5+, Ld7 16. Tfel, hvor hvid beholder løberparret.

15. -, O-O 16. Tac1, Ld7 17. Tfd1, Tfc8 18. Se4, Sa5 19. Le2!?, Txc1?

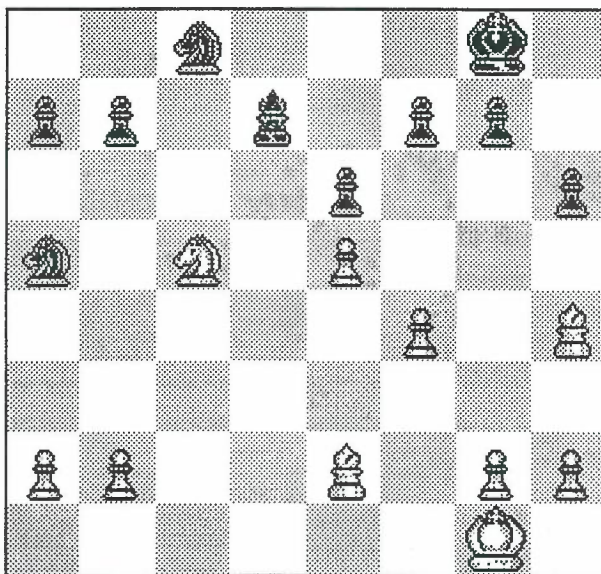
Meget bedre er det at spille 19. -, Sd5.

20. Txc1, Tc8 21. Txc8+, Sxc8 [1:25 - 1:45]

Endelig ikke 21. -, Lxc8?, hvor hvid spiller 22. Sd6 med ideen Lg5-d8. Fortsættelsen kunne blive 22. -, Sc6 23. Lf2, Se7 24.

Lxb6, axb6 25. Lb5, og sort er bastet og bundet på hænder og fødder.

22. Sc5

22. -, Lc6?

Spillet a tempo og den afgørende fejl. Herefter er det slut. Sort skal spille 23. -, Le8, hvorpå der kunne ske 24. a3!?, b6 25.b4. Det ser dog ud til, at sort klarer sig fint med 24. -, Sc6 25. Sb3, S6e7!?

26. Lf3 eller 26. La6.
23. b4, b6 24. bxa5, bxc5 25. La6, Ld7 26. Lf2, Kf8 27. Lxc5+, Ke8 28. Kf2, Kd8??

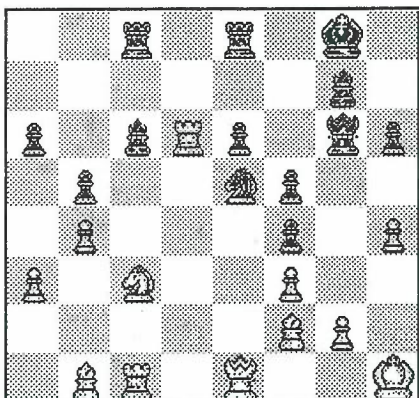
Med mindst tid og i tabt stilling kommer fejlene ofte af sig selv, men også efter det bedre 28. -, g6 vinder hvid - det tager blot noget længere tid. Nu mistede sort forståeligt nok modet efter:

29. Lf8 1-0 [1:40 - 1:51]

Dette forbedrede resultat i forhold til 1991-matchen hjalp dog ikke det mindste, idet holdkampen endte $14\frac{1}{2}$ - $10\frac{1}{2}$ til hjemmeholdet. Det gik ellers godt i "toppen", hvor vi spillede lige op med Hvidovre; bl.a. vandt Frank Krieger Jensen sikkert over Jan Morville Schrøder på bræt 8. Men på de nederste 12 brætter gik det helt galt; kassereren fik mindst for pengene (under en time tror jeg), og det blev kun til to sejre (ved Henning Olsen og Bjarne Røhder), medens vi måtte inkassere 6 nederlag. Men næste år, så skal de få ...

PRAKTISK SKAK

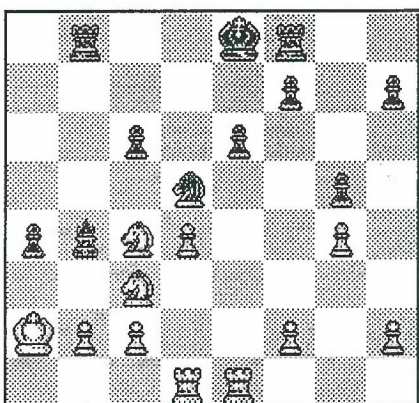
Herunder følger 3 eksempler på praktisk skak: Vigtige beslutninger op mod tidskontrollen. De 3 stillinger er fra mine holdskakpartier i efteråret 1993. - Prøv i hvert tilfælde at beslutte, hvad du ville trække (betænkningstiden er 1½ time til 32 træk). Jeg vender i et senere indlæg tilbage til mine mere eller mindre vellykkede beslutninger.

Stilling nr. 1

Søren Drejfeldt - Pia Schøller Larsen (Frederiksberg III). Stillingen er opstået efter 28. -, Tf8-e8 [1:28 - 1:24]

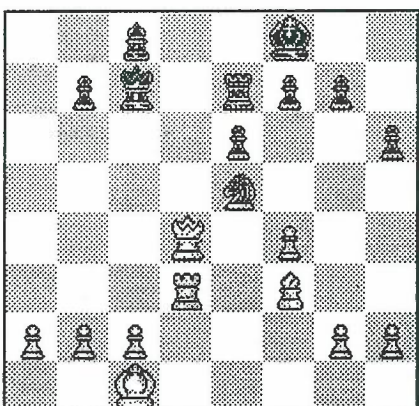
Hvid har gennem hele partiet presset sort uden at opnå nogen klar fordel. I et forsøg på at komplicere spillet har hvid tilbudt en bonde, men sort har blot taget imod og ovenikøbet tilrevet sig initiativet. Den vigtige beslutning er nu: Hvad gør man mod truslen 29. -, Se5xf3?

Stilling nr. 2

Søren Drejfeldt - Jan Bach (Valby I). Stillingen er opstået efter 30. -, Sf4-d5 [1:26 - 1:23]

Hvid spillede åbningen upræcist og har været på hælene det meste af partiet. Sorts fordel er dog næppe afgørende. Den vigtige beslutning er nu: Passivt forsvar eller ej?

Stilling nr. 3

Søren Drejfeldt - Børge H. Nielsen (Hvidovre I). Stillingen er opstået efter 29. -, Sd7xe5 [1:24 - 1:24]

Hvid fik initiativet efter åbningen og har omsat det i en ren merbonde samt sund stilling - altså gevinststilling. Den vigtige beslutning er nu: Generalafbytning eller ej?

Skakmatch på stort bræt

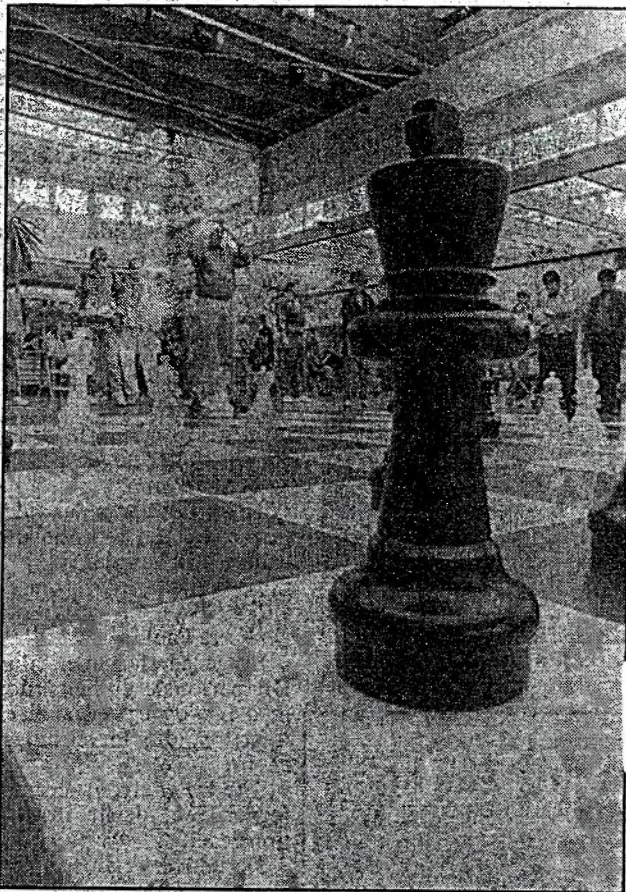
Det store skakspil på Festspladsen i Rødovre Centrum danner fredag kl. 16-18 og lørdag kl. 11-13 ramme om en skakmatch mellem Rødovre og Vanløse skakklubber.

Dysten afvikles som holdmatch over fire partier med de én meter høje brikker, og begge klubber stiller med fire spillere, der hver en halv times betænkningstid til hele deres parti.

»Denne form for hurtigskak giver garanti for nogle underholdende partier, fordi tidsfaktoren sætter spillerne under pres, og tvinger dem til at spille på angreb«, oplyser Ejler Andersen fra Rødovre Skakklub, der står som arrangør, at lokalopgøret i samarbejde med Centerforeningen.

Rødovre stiller op med Bent Kølvig, Søren Drejfeldt, Jens Akhøj Nielsen og Jan Nielsen mod Vanløses Gunnar West Hansen, Morten Møller Hansen, Bendt Wiberg og Per Lykke Jacobsen.

cls

De store skakbrikker er stillet op på Festspladsen i Rødovre Centrum fredag og lørdag, hvor Rødovre og Vanløse skakklubber dystet mod hinanden. (Foto: Jesper Tynell)

Onsdag den 26. januar 1994

Rødov

RØDOVRE SKAKKLUB formåede ikke at besejre Vanløse i lokalopgøret, der blev spillet fredag og lørdag på Festspladsen i Rødovre Centrum - men det blev hverken spændingen eller publikumsinteressen mindre af.

Vanløse vandt med 2 1/2-1/2 i holdmatchen, der blev spillet over fire partier som hurtigskak med en halv times betænkningstid til hver spiller.

I fredagens første parti

spillede Rødovres Søren Drejfeldt remis mod en trængt Morten Møller Hansen fra Vanløse, der reddede sig igennem på en 'evig skak'.

I andet parti tabte Jens Akhøj Nielsen til Vanløses stærkeste spiller Søren Petersen, der var kommet med på et afbud - stillingen var lige på brættet, men Vanløsespilleren havde 10 sekunder igen, da Jens Akhøj Nielsen havde opbrugt sin tid.

Om lørdagen tabte Jan Nielsen, midt i billedet, fra Rødovre til Morten Møller Hansen fra nabokommunen, mens Rødovres Bent Kølvig besejrede Gunnar West Hansen.

Denne sidste match blev spillet i et meget hurtigt tempo, men Kølvigs større rutine gjorde udslaget - han har tre gange vundet Danmarksmesterskabet og Københavnsmesterskabet fem gange. (Foto: Alex)